

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>ARTICLE ๔.๑</p> <p>Definitions</p> <p>For the purposes of this Chapter:</p> <p>(a) “CIF” means the value of the good imported, and includes the cost of freight and insurance up to the port or place of entry into the country of importation. The valuation shall be made in accordance with the WTO Agreement on Customs Valuation;</p> <p>(b) “FOB” means the free on board value of the good, inclusive of the cost of transport to the port or site of final shipment abroad. The valuation shall be made in accordance with the WTO Agreement on Customs Valuation;</p> <p>(c) “fungible goods or materials” means goods or materials which are interchangeable for commercial purposes, whose properties are essentially identical, and between which it is impractical to differentiate by a mere visual examination;</p> <p>(d) “generally accepted accounting principles” means the recognised consensus or substantial authoritative support in the territory of a Party, with respect to the recording of revenues, expenses, costs, assets and liabilities; the disclosure of information; and the preparation of financial statements. These standards may encompass broad guidelines of general application as well as detailed standards, practices and procedures;</p>	<p>ข้อ ๔.๑</p> <p>คำนิยาม</p> <p>เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้</p> <p>(เอ) “ซีไอเอฟ” หมายถึง มูลค่าของสินค้านำเข้า และรวมถึงค่าระวางบรรทุกและค่าประกันภัยจนถึงท่าหรือที่ที่นำเข้าของประเทศผู้นำเข้า การประเมินราคาต้องเป็นไปตามความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร</p> <p>(บี) “เอฟโอบี” หมายถึง มูลค่าสินค้าคำนวณ ณ แหล่งขาย ซึ่งรวมค่าขนส่งถึงท่าหรือที่สุดท้ายที่ส่งออก การประเมินราคาต้องเป็นไปตามความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร</p> <p>(ซี) “สินค้าที่ใช้แทนกันได้หรือวัตถุดิบที่ใช้แทนกันได้” หมายถึง สินค้าหรือวัตถุดิบที่สามารถใช้แทนกันได้ในการค้า โดยมีคุณสมบัติที่สำคัญเหมือนกันและในทางปฏิบัติไม่สามารถแยกความแตกต่างได้ด้วยตาเปล่า</p> <p>(ดี) “หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไป” หมายถึง ฉันทามติที่ได้ยอมรับหรือการสนับสนุนที่สำคัญซึ่งเชื่อถือได้ในดินแดนของภาคีในเรื่องการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ ค่าใช้จ่าย ต้นทุน ทรัพย์สิน และหนี้สิน การเปิดเผยข้อมูล และการเตรียมงบการเงิน มาตรฐานเหล่านี้อาจครอบคลุมแนวทางกว้างๆของการใช้ทั่วไป รวมทั้งมาตรฐานที่ได้ให้รายละเอียด การปฏิบัติและกระบวนการ</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>(e) “indirect material” means a good used in the production, testing or inspection of another good but not physically incorporated into the good, or a good used in the maintenance of buildings or the operation of equipment associated with the production of a good, including:</p> <p>(i) fuel, energy, catalysts and solvents;</p> <p>(ii) equipment, devices and supplies used for testing or inspection of the goods;</p> <p>(iii) gloves, glasses, footwear, clothing, safety equipment and supplies;</p> <p>(iv) tools, dies and moulds;</p> <p>(v) spare parts and materials used in the maintenance of equipment and buildings;</p> <p>(vi) lubricants, greases, compounding materials and other materials used in production or used to operate equipment and buildings; and</p> <p>(vii) any other goods which are not incorporated into the good but whose use in the production of the good can reasonably be demonstrated to be a part of that production;</p> <p>(f) “material” means any matter or substance used or consumed in the production of goods, and physically incorporated into or classified with those goods;</p> <p>(g) “minimal operations or processes” are operations or processes which contribute minimally to the essential characteristics or properties of goods, including:</p> <p>(i) operations or processes to ensure that the goods are preserved in good condition for</p>	<p>(อี) “วัตถุดิบทางอ้อม” หมายถึง ของที่ใช้ในการผลิต การทดสอบหรือการตรวจสอบสินค้าอื่น แต่ไม่รวมเป็นส่วนหนึ่งอยู่ในตัวสินค้า หรือของที่ใช้ในการบำรุงรักษาอาคารหรือในการใช้งานอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า ซึ่งรวมถึง</p> <p>(หนึ่ง) เชื้อเพลิง พลังงาน ตัวเร่งปฏิกิริยา และตัวทำละลาย</p> <p>(สอง) อุปกรณ์ เครื่องมือ และสิ่งจำเป็นที่ใช้ตามปกติเพื่อในการทดสอบหรือการตรวจสอบ สินค้า</p> <p>(สาม) ถุงมือ แว่นตา รองเท้า เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และสิ่งจำเป็นที่ใช้ ตามปกติ</p> <p>(สี่) เครื่องมือ แม่พิมพ์ (ดาย) และแบบหล่อ</p> <p>(ห้า) ชิ้นส่วนสำรอง และวัตถุที่ใช้ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์และอาคาร</p> <p>(หก) สารหล่อลื่น ไขมัน สารประกอบ และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตหรือเพื่อการใช้งาน อุปกรณ์และอาคาร และ</p> <p>(เจ็ด) ของอื่นใดซึ่งมิได้เป็นส่วนหนึ่งอยู่ในตัวสินค้า แต่สามารถแสดงได้อย่างมีเหตุผลว่า เป็นส่วนหนึ่งของการผลิตนั้น</p> <p>(เอฟ) “วัตถุดิบ” หมายถึง วัตถุหรือสารใด ๆ ที่ใช้หรือใช้สิ้นเปลืองในการผลิตสินค้า และรวมเป็นส่วนหนึ่งอยู่ในตัวสินค้า หรือจำแนกอยู่ในประเภทพิกัดเดียวกันกับสินค้าเหล่านั้น</p> <p>(จี) “ขั้นตอนหรือกระบวนการอย่างง่าย” คือ ขั้นตอนหรือกระบวนการที่ให้ผลน้อยที่สุดต่อคุณลักษณะหรือคุณสมบัติอันเป็นสาระสำคัญของสินค้า ซึ่งรวมถึง</p> <p>(หนึ่ง) ขั้นตอนหรือกระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่าสินค้าได้เก็บรักษาไว้ในสภาพที่ดี เพื่อความมุ่งประสงค์ใน</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>purposes of transport or storage;</p> <p>(ii) operations designed to facilitate shipment; and</p> <p>(iii) operations or processes related to packaging or presentation of the goods for sale;</p> <p>By way of example, the following would be such operations or processes:</p> <p>(A) aeration, ventilation, drying, refrigeration, freezing, chilling;</p> <p>(B) cleaning, washing, sieving, sifting or shaking, selection, classification or grading, extraction;</p> <p>(C) cutting or slitting;</p> <p>(D) division of bulk shipments, grouping in packets, the attaching of markings, distinctive labels or logos on the products and their packing;</p> <p>(E) packing, unpacking or repacking;</p> <p>(F) mixing of goods of different origin, provided that the characteristics of the resulting product are not essentially different from those of the goods which have been mixed;</p> <p>(G) dilution in water or in any other aqueous solution; and</p> <p>(H) the simple assembly or configuring of parts of products making up a complete good;</p> <p>(h) “non-originating goods” or “non-originating materials” means goods or materials which do not qualify as originating under this Chapter;</p> <p>(i) “originating material” means a material which qualifies as originating in accordance with</p>	<p>การขนส่งหรือการเก็บ</p> <p>(สอง) ขั้นตอนที่มีมุ่งหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่ง และ</p> <p>(สาม) ขั้นตอนหรือกระบวนการที่เกี่ยวกับการห่อบรรจุหรือการแสดงสินค้าสำหรับการขาย</p> <p>ตัวอย่างของขั้นตอนหรือกระบวนการอย่างง่ายได้แก่</p> <p>(เอ) การผึ่งลม การระบายอากาศ การทำให้แห้ง การทำให้เย็น การแช่แข็งและการแช่เย็น</p> <p>(บี) การทำความสะอาด การล้าง การร่อนด้วยตะแกรง การร่อนหรือการเขย่า การเลือก การแยกประเภทหรือการคัดเกรด การสกัด</p> <p>(ซี) การตัด หรือ การตัดเป็นทางยาว</p> <p>(ดี) การแบ่งของกอง การจัดกลุ่มเป็นหีบห่อเล็กๆ การติดเครื่องหมาย ติดป้ายหรือ โลโก้ที่ต่างกันบนผลิตภัณฑ์และหีบห่อของผลิตภัณฑ์นั้น</p> <p>(อี) การบรรจุหีบห่อ การเอาหีบห่อออก หรือการบรรจุหีบห่ออีกครั้ง</p> <p>(เอฟ) การผสมสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดต่างกัน หากว่าลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผสมนั้นไม่แตกต่างจากคุณลักษณะของสินค้าที่นำมาผสมเป็นผลิตภัณฑ์นั้น</p> <p>(จี) การเจือจางในน้ำหรือในสารละลายในน้ำ และ</p> <p>(เอช) การประกอบเข้าด้วยกันอย่างง่าย หรือการขึ้นรูปชิ้นส่วนให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ครบสมบูรณ์</p> <p>(เอช) “สินค้าที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้า” หรือ “วัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้า” หมายถึง สินค้าหรือวัตถุดิบที่ไม่มีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดสินค้าในภาคีภายใต้บทนี้</p> <p>(ไอ) “วัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้า” หมายถึง วัตถุดิบที่มีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดสินค้าในภาคี ตามข้อบทที่เกี่ยวข้อง</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>the provisions of this Chapter;</p> <p>(j) “packing materials and containers for shipment” means items used to protect a good during its transport, other than containers or packaging used for retail sale;</p> <p>(k) “preferential tariff treatment” means the customs duty rate that is applicable to an originating good pursuant to Article ๒๓ of Chapter ๒ of this Agreement;</p> <p>(l) “producer” means a person who grows, raises, mines, harvests, farms, fishes, traps, hunts, manufactures, processes, captures, gathers, collects, breeds, extracts or assembles a good;</p> <p>(m) “production” means methods of obtaining goods, including but not limited to, growing, raising, mining, harvesting, farming, fishing, trapping, hunting, manufacturing, processing, capturing, gathering, collecting, breeding, extracting or assembling a good;</p> <p>(n) “wholly obtained goods” means:</p> <p>(i) mineral goods extracted in the territory of a Party;</p> <p>(ii) agricultural goods harvested, picked or gathered in the territory of a Party;</p> <p>(iii) live animals born and raised in the territory of a Party;</p> <p>(iv) goods obtained from live animals in the territory of a Party;</p> <p>(v) goods obtained directly from hunting, trapping, fishing, farming, gathering, or capturing</p>	<p>ของบทนี้</p> <p>(เจ) “วัตถุดิบที่เป็นหีบห่อและภาชนะบรรจุสำหรับการขนส่ง” หมายถึง สิ่งที่ใช้ปกป้องสินค้าระหว่างการขนส่ง นอกเหนือจากภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่ใช้เพื่อการขายปลีก</p> <p>(เค) “การให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร” หมายถึง อัตราอากรศุลกากรที่ใช้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดตามข้อ ๒.๓ ของบทที่ ๒ ภายใต้อรรถกถา</p> <p>(แอล) “ผู้ผลิต” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งปลูก เลี้ยง ขุดแร่ เก็บเกี่ยว ทำฟาร์ม ประมง ดัก ล่า ผลิต จัดทำกระบวนการ จับ เก็บ รวบรวม ผสมพันธุ์ สกัด หรือประกอบสินค้า</p> <p>(เอ็ม) “การผลิต” หมายถึง วิธีการที่ได้สินค้านั้น รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะปลูก เลี้ยง ขุดแร่ เก็บเกี่ยว ทำฟาร์ม ประมง ดัก ล่า ผลิต จัดทำกระบวนการ จับ เก็บ ผสมพันธุ์ สกัด หรือประกอบสินค้า</p> <p>(เอ็น) “สินค้าที่กำเนิดหรือผลิตโดยใช้วัตถุดิบในภาคนั้นทั้งหมด” หมายถึง</p> <p>(หนึ่ง) สินค้าที่เป็นแร่ธาตุซึ่งสกัดได้ในดินแดนของภาคนั้น</p> <p>(สอง) สินค้าทางการเกษตรที่เก็บเกี่ยว เก็บ หรือรวบรวมได้ในดินแดนของภาคนั้น</p> <p>(สาม) สัตว์มีชีวิตที่กำเนิดและเลี้ยงเติบโตในดินแดนของภาคนั้น</p> <p>(สี่) สินค้าที่ได้จากสัตว์มีชีวิตในดินแดนของภาคนั้น</p> <p>(ห้า) สินค้าที่ได้มาโดยตรงจากการล่า การดัก การประมง การทำฟาร์ม การรวบรวม หรือ การจับ ใน</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>in the territory of a Party;</p> <p>(vi) goods (fish, shellfish, plant and other marine life) taken within the territorial sea or the relevant maritime zone of a Party seaward of the territorial sea under that Party's applicable laws in accordance with the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea ๑๙๘๒, or taken from the high seas by a vessel flying or entitled to fly the flag of that Party;</p> <p>(vii) goods obtained or produced on board factory ships flying or entitled to fly the flag of a Party from the goods referred to in Sub-paragraph (vi) above;</p> <p>(viii) goods taken by a Party, or a person of a Party, from the seabed or subsoil beneath the seabed of the territorial sea or the continental shelf of that Party, in accordance with the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea ๑๙๘๒;</p> <p>(ix) waste and scrap derived from production in the territory of a Party, or used goods collected in the territory of a Party, provided that such goods are fit only for the recovery of raw materials; and</p> <p>(x) goods produced entirely in the territory of a Party exclusively from the goods referred to in Sub-paragraphs (i) to (ix) above.</p> <p>(o) "WTO Agreement on Customs Valuation" means the Agreement on the Implementation of Article VII of the General Agreement on Tariff and Trade, ๑๙๙๔</p>	<p>ดินแดนของภาคีนั้น</p> <p>(หก) สินค้า (ปลา สัตว์น้ำจำพวกมีเปลือก พืชและสิ่งมีชีวิตในน้ำอื่นๆ) ที่ได้มาจากภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตทางทะเลที่เกี่ยวข้องของภาคีที่ยื่นออกไปจากทะเลอาณาเขตภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับของภาคีนั้น โดยเป็นไปตามข้อบทของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ๑๙๘๒ หรือได้มาจากทะเลหลวง โดยเรือที่ชักธงหรือมีสิทธิชักธงของภาคีนั้น</p> <p>(เจ็ด) สินค้าที่ได้หรือผลิตขึ้นบนเรือผลิตที่ชักธงหรือมีสิทธิชักธงของภาคีนั้น โดยใช้สินค้าที่กล่าวถึงในอนุวรรค (๖)</p> <p>(แปด) สินค้าที่ภาคีนั้นหรือบุคคลของภาคีนั้นได้จากพื้นดินใต้ทะเลหรือดินใต้พื้นดินใต้ทะเลของทะเลอาณาเขต หรือไหล่ทวีปของภาคีนั้น โดยเป็นไปตามข้อบทของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ๑๙๘๒</p> <p>(เก้า) เศษและของที่ใช้ไม่ได้ที่ได้มาจากการผลิตในดินแดนของภาคี หรือสินค้าที่ใช้แล้วที่เก็บรวบรวมได้ในดินแดนของภาคีนั้น หากว่าสินค้านี้ดังกล่าวเหมาะสำหรับการนำกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบเท่านั้น และ</p> <p>(สิบ) สินค้าที่มีการผลิตทั้งหมดในดินแดนของภาคี โดยใช้สินค้าเฉพาะที่กล่าวถึงในจากอนุวรรค (๑) ถึง (๙)</p> <p>(โอ) "ความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร" หมายถึง ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔</p>

<p>CHAPTER ๔ RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>ARTICLE ๔.๒ Originating Goods</p> <p>๑. Particular goods shall originate in the territory of a Party if they:</p> <p>(a) are the wholly obtained goods of the Party; or</p> <p>(b) satisfy the requirements of Annex ๒ to this Agreement as a result of processes performed entirely in the territory of one or both of the Parties and the goods did not enter the commerce of a non-party after export from the first Party and before import into the other Party.</p> <p>๒. Originating materials from the territory of a Party, used in the production of particular goods in the territory of the other Party, shall be considered to originate in the territory of the Party in which the production is performed.</p> <p>๓. Particular goods which do not satisfy a change in tariff classification required pursuant to Annex ๒ are nonetheless originating goods if:</p> <p>(a) the value of non-originating materials used in the production of the goods that do not undergo the required change in tariff classification does not exceed ๑๐ percent of the FOB value of the goods; and</p> <p>(b) the goods meet all other applicable criteria of this Article.</p> <p>๔. Except where goods are subject to a regional value content requirement pursuant to Annex ๒, goods produced by minimal operations or processes shall not be treated as originating</p>	<p>ข้อ ๔.๒ สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด</p> <p>๑. ให้สินค้าได้ถิ่นกำเนิดในดินแดนของภาคี หากสินค้านั้น</p> <p>(เอ) เป็นสินค้าที่กำเนิดหรือผลิตโดยใช้วัตถุดิบในภาคนั้นทั้งหมด หรือ</p> <p>(บี) เป็นไปตามข้อกำหนดในภาคผนวก ๒ ของความตกลงนี้ โดยเป็นสินค้าที่มีกระบวนการผลิตทั้งหมดในดินแดนของภาคีหนึ่งหรือของทั้งสองภาคี และสินค้านำเข้าไปเพื่อการค้าในประเทศที่มีได้เป็นภาคีหลังจากส่งออกมาจากภาคีแรกและก่อนการนำเข้าในอีกภาคีหนึ่ง</p> <p>๒. วัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดจากดินแดนของภาคีหนึ่งและถูกนำไปใช้ในการผลิตสินค้าในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ถือว่ามิได้ถิ่นกำเนิดในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>๓. สินค้าที่ไม่เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงในข้อกำหนดการจำแนกประเภทพิกัดตามภาคผนวก ๒ เป็นสินค้าที่ยังคงได้ถิ่นกำเนิด ถ้า</p> <p>(เอ) มูลค่าของวัตถุดิบทั้งหมดที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งใช้ในการผลิตสินค้า ที่ไม่ผ่านการเปลี่ยนประเภทพิกัด จะต้องมียุทธศาสตร์ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของราคา เอฟ.โอ.บี. ของสินค้า และ</p> <p>(บี) สินค้าดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่ใช้อื่น ๆ ทั้งหมดของข้อนี้</p> <p>๔. ยกเว้นในกรณีที่สินค้าขึ้นอยู่กับข้อกำหนดสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาคของภาคผนวก ๒ สินค้าที่ผลิตโดยขั้นตอนหรือกระบวนการอย่างง่ายจะต้องไม่ถือว่าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดแม้ขั้นตอนหรือกระบวนการอย่างง่ายเหล่านั้นเป็นไป</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>goods even where those minimal processes or operations meet the change in tariff classification requirements of Annex ๒.</p> <p>๕ Accessories, spare parts, or tools delivered with originating goods that form part of the standard accessories, spare parts, or tools for those goods, shall be treated as originating goods and shall be disregarded in determining whether or not all the non-originating materials used in the production of the originating goods undergo the applicable change in tariff classification, provided that:</p> <p>(a) the accessories, spare parts, or tools are not invoiced separately from the originating goods;</p> <p>(b) the quantities and value of the accessories, spare parts, or tools are customary for the originating goods; and</p> <p>(c) if the goods are subject to a regional value content requirement, the value of the accessories, spare parts, or tools shall be taken into account as originating or non-originating materials, as the case may be, in calculating the regional value content of the goods.</p> <p>๖ Paragraph ๕ does not apply where the accessories, spare parts, or tools have been added solely for the purpose of artificially raising the regional value content of the goods.</p> <p>๗ The determination of whether fungible goods or materials are originating goods shall be made either by physical separation of each of the goods or materials or through the use of any inventory management method, such as</p>	<p>ตามข้อกำหนดการจำแนกประเภทพิกัดของภาคผนวก ๒</p> <p>๕. อุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือ ที่ส่งมาพร้อมกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของอุปกรณ์ประกอบมาตรฐาน ชิ้นส่วนสำรองมาตรฐาน หรือเครื่องมือมาตรฐานสำหรับสินค้าเหล่านั้น ให้ถือว่าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด และจะต้องไม่นำมาพิจารณาในการวินิจฉัยว่าวัตถุดิบทั้งหมดที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งใช้ในการผลิตสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด ได้ผ่านการเปลี่ยนประเภทพิกัดหรือไม่ หากว่า</p> <p>(เอ) อุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือ ไม่อยู่ในบัญชีราคาสินค้าที่แยกจากบัญชีราคาสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด</p> <p>(บี) ปริมาณและมูลค่าของอุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือ เป็นไปตามปกติทางการค้าของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด และ</p> <p>(ซี) ถ้าสินค้านั้นขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาค โดยได้นำมูลค่าของอุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือมาพิจารณาว่าเป็นวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้าหรือไม่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้าแล้วแต่กรณี ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาคของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด</p> <p>๖. วรรค ๕ ไม่นำมาใช้ในกรณีที่อุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือ ได้นำมาเพิ่มเติมเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเพิ่มสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาคให้สูงขึ้นโดยไม่เป็นจริง</p> <p>๗. การพิจารณาว่าสินค้าที่ใช้แทนกันได้หรือวัตถุดิบที่ใช้แทนกันได้ เป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่นั้น จะต้องทำได้โดยแยกทางกายภาพของสินค้าหรือวัตถุดิบแต่ละชนิดหรือโดยใช้วิธีการบริหารสินค้าคงเหลือ เช่น วิธีเฉลี่ย วิธีเข้าหลังออกก่อน หรือวิธีเข้าก่อนออกก่อน ซึ่งได้รับการยอมรับใน</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>averaging, last-in, first-out, or first-in, first-out, recognised in the generally accepted accounting principles of the Party in which the production is performed or otherwise accepted by the Party in which the production is performed.</p> <p>๘. An inventory management method selected under Paragraph ๗ for a particular fungible good or materials shall continue to be used for those fungible goods or materials throughout the fiscal year of the producer that selected the inventory management method.</p> <p>๙. Packaging materials and containers in which goods are packaged for retail sale, if classified with those goods, shall be disregarded in determining whether all the non-originating materials used in the production of those goods have undergone the applicable change in tariff classification set out in Annex ๒. However if the goods are subject to a regional value content requirement, the value of the packaging used for retail sale will be counted as originating or non originating, as the case may be, in calculating a regional value content.</p> <p>๑๐. Packaging materials and containers in which the goods are packaged for shipment shall be disregarded in determining the origin of the good.</p> <p>๑๑. An indirect material shall be treated as an originating material without regard to where it is produced and its value shall be the cost registered in the accounting records of the producer of the good.</p>	<p>หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปของภาคีที่ได้มีการผลิต หรือมิฉะนั้นได้รับการยอมรับโดยภาคีที่มีการผลิตสินค้านั้น</p> <p>๘. วิธีบริหารสินค้าคงเหลือที่เลือกภายใต้วรรค ๗ ข้างต้นสำหรับสินค้าที่ใช้แทนกันได้หรือวัตถุดิบที่ใช้แทนกันได้จะต้องคงใช้ต่อไปสำหรับสินค้าที่ใช้แทนกันได้หรือวัตถุดิบที่ใช้แทนกันได้เหล่านั้น ตลอดปีงบประมาณของผู้ผลิตที่ได้เลือกวิธีการบริหารสินค้าคงเหลือนั้น</p> <p>๙. วัตถุดิบที่เป็นหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีก ถ้าจำแนกเข้าในประเภทพิกัดเดียวกันกับสินค้านั้น จะไม่นำมาพิจารณาในการวินิจฉัยว่าวัตถุดิบทั้งหมดที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งใช้ในการผลิตของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดได้ผ่านการเปลี่ยนประเภทพิกัดตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๒ หรือไม่อย่างไรก็ตาม หากสินค้าขึ้นอยู่กับข้อกำหนดสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาค มูลค่าของวัตถุดิบที่เป็นหีบห่อและภาชนะบรรจุที่ใช้เพื่อการขายปลีกจะพิจารณาเป็นวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้าหรือวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด แล้วแต่กรณี ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาค</p> <p>๑๐. วัตถุดิบที่เป็นหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขนส่ง ไม่ให้นำมาพิจารณาในการกำหนดถิ่นกำเนิดของสินค้านั้น</p> <p>๑๑. วัตถุดิบทางอ้อมจะต้องถือว่าเป็นวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้าโดยไม่คำนึงว่าวัตถุดิบทางอ้อมนั้นผลิตที่ใด และจะต้องบันทึกมูลค่าของวัตถุดิบทางอ้อมนั้นเป็นต้นทุนที่ได้จดทะเบียนในบันทึกทางบัญชีของผู้ผลิตสินค้านั้น</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>ARTICLE ๔.๔</p> <p>Recording of Costs</p> <p>For the purposes of this Chapter all costs shall be recorded and maintained in accordance with the generally accepted accounting principles applicable in the territory of the Party in which the goods are produced or manufactured.</p>	<p>ข้อ ๔.๔</p> <p>การบันทึกต้นทุน</p> <p>เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ ต้นทุนทั้งหมดจะต้องได้รับการบันทึกและรักษาโดยเป็นไปตามหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปที่ใช้ในดินแดนของภาคีซึ่งสินค้านั้นมีการผลิตขึ้น</p>
<p>ARTICLE ๔.๕</p> <p>Treatment Of Goods</p> <p>For Which Preference Is Claimed</p> <p>๑. Each Party may require a declaration as to the origin of a good from the exporter, or producer, or other competent person, public or private body for a good for which preferential tariff treatment is claimed. The declaration shall specify on the face of the invoice or any other document issued in respect of the good that the goods enumerated thereon are the origin of the exporting Party and meet the terms of this Chapter.</p> <p>๒. Nothing in Paragraph ๑ of this Article shall be construed to require a producer who is not the exporter of the good to make a declaration as to the origin of the good.</p> <p>๓. Where a declaration is required in accordance with Paragraph ๑, a Party shall provide that where an exporter is not the producer of the good, the exporter, or other competent person, public or private body may complete and sign a declaration as to the origin of a good on the basis of:</p>	<p>ข้อ ๔.๕</p> <p>การปฏิบัติต่อสินค้าที่มีการขอรับสิทธิพิเศษ</p> <p>๑. ภาคีแต่ละฝ่ายอาจร้องขอให้ผู้ส่งออก หรือผู้ผลิต หรือบุคคลหรือหน่วยงานรัฐหรือเอกชนที่มีอำนาจอื่น ๆ สำแดงถิ่นกำเนิดของสินค้าที่ขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร การสำแดงจะระบุบนด้านหน้าของบัญชีราคาสินค้า หรือเอกสารอื่นใดที่ออกเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ระบุนั้นมีถิ่นกำเนิดจากภาคีผู้ส่งออกและเป็นไปตามข้อกำหนดของบทนี้</p> <p>๒. ไม่มีอะไรในวรรค ๑ ของข้อนี้ที่ให้ความเพื่อกำหนดให้ผู้ผลิตที่ไม่ใช่ผู้ส่งออกสินค้าสำแดงถิ่นกำเนิดของสินค้า</p> <p>๓. ในกรณีที่ต้องการให้มีการสำแดงตามวรรค ๑ ภาคีต้องกำหนดว่าในกรณีที่ผู้ส่งออกไม่ใช่ผู้ผลิตสินค้านั้น ผู้ส่งออกหรือบุคคลหรือหน่วยงานรัฐหรือเอกชนที่มีอำนาจอื่นๆ อาจกรอกและลงลายมือชื่อการสำแดงถิ่นกำเนิดสินค้าซึ่งอยู่บนพื้นฐานของ</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>(a) specific knowledge that the good qualifies as an originating good; or</p> <p>(b) a reasonable reliance on the producer's written representation that the good qualifies as an originating good.</p> <p>๔ The importing Party shall grant preferential tariff treatment to goods imported into its territory from the other Party only in cases where an importer claiming preferential tariff treatment:</p> <p>(a) provides a declaration as to the origin of the good pursuant to Paragraph ๑ of this Article; or</p> <p>(b) provides sufficient documentary or other evidence to substantiate the origin of the goods.</p> <p>๕ When the customs administration of the importing Party has reasonable doubt as to the authenticity or accuracy of the declaration or other evidence as to the origin of goods, the importing Party may, in accordance with its national legislation, request additional evidence to verify the preference claimed. Such evidence may include accounting data in verification of Articles ๔.๒ and ๔.๓ of this Chapter, or such other evidence as may be required to establish the bona fides of the import declaration. In the absence of such evidence the customs administration of the importing Party may require payment of duties at non-preferential tariff rates or the deposit of a security or cash deposit equivalent to the amount of duties, taxes and charges that would be payable on the goods if preferential tariff treatment did not apply.</p>	<p>(เอ) ความรู้เฉพาะอย่างที่ได้ว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดสินค้า หรือ</p> <p>(บี) ความเชื่อถืออันสมควรในการแสดงเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ผลิตว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>๔. ภาศิผู้นำเข้าจะให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าที่นำเข้าไปในดินแดนของตนจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่งก็ต่อเมื่อผู้นำเข้าที่ขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร</p> <p>(เอ) ทำการสำแดงถิ่นกำเนิดสินค้าตามวรรค ๑ ของข้อนี้ หรือ</p> <p>(บี) แสดงเอกสารที่เพียงพอหรือหลักฐานอื่นที่พิสูจน์ถิ่นกำเนิดของสินค้า</p> <p>๕. เมื่อหน่วยงานศุลกากรของภาศิผู้นำเข้ามีข้อสงสัยอันสมควรในความเชื่อถือหรือความถูกต้องของการสำแดงหรือหลักฐานอื่นเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้านั้น ภาศิผู้นำเข้าอาจร้องขอหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์การขอรับสิทธิพิเศษซึ่งเป็นไปตามกฎหมายของภาศิผู้นำเข้า หลักฐานดังกล่าวอาจรวมถึงข้อมูลทางบัญชีเพื่อพิสูจน์การได้ถิ่นกำเนิดตามข้อ ๔.๒ และ ๔.๓ ของบทนี้ หรือ อาจร้องขอหลักฐานอื่นเพื่อแสดงความสุจริตในการสำแดงการนำเข้า หากไม่มีหลักฐานดังกล่าว หน่วยงานศุลกากรของภาศิผู้นำเข้าอาจกำหนดให้ผู้นำเข้าจ่ายค่าอากรในอัตราปกติ หรือ วางหลักประกันหรือประกันด้วยเงินสดเทียบเท่ากับจำนวนค่าอากร ภาษี และค่าภาระที่จะต้องจ่ายหากไม่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>๖. Each Party shall provide that, where a good would have qualified as an originating good when it was imported into the territory of that Party but no claim for preferential tariff treatment was made at that time, the importer may, in accordance with the national legislation of the importing Party, apply for a refund of any duties paid on presentation of:</p> <p>(a) a declaration as to the origin of the good in accordance with this Article; and</p> <p>(b) such other evidence in support of the declaration as may be required.</p> <p>๗. In accordance with its laws, regulations and policies, the importing Party may not require a declaration for:</p> <p>(a) commercial and non-commercial importations which do not exceed a specified value as determined by the importing Party; or</p> <p>(b) any good for which a Party has waived the requirement for a declaration.</p>	<p>๖. ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้งกำหนดว่าในกรณีทีสินค้ามีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดสินค้เมื่อนำเข้ามาในดินแดนของภาคินั้นแต่ไม่ได้ขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร ณ เวลานำเข้า ผู้นำเข้าอาจขอคืนอากรโดยเป็นไปตามกฎหมายของภาคิผู้นำเข้าโดยแสดง</p> <p>(เอ) การสำแดงทีเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้ตามข้อนี้ และ</p> <p>(บี) หลักฐานอื่นเพื่อสนับสนุนการสำแดง ซึ่งอาจมีการร้องขอ</p> <p>๗. ตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของภาคิผู้นำเข้า ภาคิผู้นำเข้าอาจไม่ร้องขอให้มีการสำแดงถิ่นกำเนิดสินค้หากว่า</p> <p>(เอ) มูลค่าการนำเข้าเพื่อการค้าและมีใช้การค้าไม่เกินมูลค่าที่ภาคิผู้นำเข้าได้กำหนดไว้ หรือ</p> <p>(บี) ของใดซึ่งภาคิได้ละเว้นการสำแดงถิ่นกำเนิดสินค้</p>
<p>ARTICLE ๔.๖</p> <p>Records</p> <p>Each Party shall require that:</p> <p>(a) a producer or an exporter shall maintain in the territory of that Party for such period as the Party may specify in its laws, regulations or policies, all records relating to the origin of a good for which preferential tariff treatment was claimed in the territory of the other Party;</p> <p>(b) an importer claiming preferential tariff treatment for a good shall, in accordance with national legislation, maintain in the importing Party's territory all</p>	<p>ข้อ ๔.๖</p> <p>การจัดเก็บข้อมูล</p> <p>ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้งมีข้อกำหนด ดังนี้</p> <p>(เอ) ผู้ผลิต หรือผู้ส่งออก จะต้งเก็บรักษาข้อมูลทั้งหมดทีเกี่ยวข้องกัถิ่นกำเนิดของสินค้ทีได้ขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในดินแดนภาคิอีกฝ่ายหนึ่ง ตามระยะเวลาทีภาคินั้นอาจระบุไว้ในกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของตน</p> <p>(บี) ผู้นำเข้าสินค้ทีขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร จะต้งเก็บรักษาเอกสารทั้งหมดทีเกี่ยวข้องกัการนำเข้าของสินค้านั้น รวมถึงสำเนาการสำแดงเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดสินค้ตามข้อ ๔.๕ ของบทนี้ไว้ในดินแดนของภาคิผู้นำเข้า</p>

<p>CHAPTER ๔ RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>documents relating to the importation of that good, including a copy of the declaration as to origin made in accordance with Article ๔.๕ of this Chapter.</p>	<p>ตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้</p>
<p>ARTICLE ๔.๗ Verification of Origin</p> <p>๑. For the purposes of determining whether a good imported into its territory from the territory of the other Party qualifies as an originating good, the importing Party may, through its customs administration, conduct a verification of eligibility for preferential tariff treatment by means of:</p> <p>(a) requests for information addressed to the importer;</p> <p>(b) written questions and requests for information addressed to an exporter or producer in the territory of the other Party;</p> <p>(c) visits to the premises of an exporter or producer in the territory of the other Party to review the records referred to in Article ๔.๖ and to observe the facilities used in the production of the good;</p> <p>(d) requests to the exporting Party to verify the origin of the good; or</p> <p>(e) such other procedures as the Parties may agree.</p> <p>๒. Where a request is made by the importing Party to the exporting Party to verify the origin of the good:</p> <p>(a) such request shall only be made if the customs value for duty is sufficiently material to warrant the request;</p>	<p>ข้อ ๔.๗ การตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการกำหนดว่าสินค้าจากดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่น่าเข้ามาในดินแดนของตนมีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดสินค้าหรือไม่ ภาคีผู้นำเข้าอาจกระทำการตรวจสอบการได้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรผ่านหน่วยงานศุลกากรของตน โดยวิธีการดังต่อไปนี้</p> <p>(เอ) ขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากผู้นำเข้า</p> <p>(บี) สอบถามและขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตที่อยู่ในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>(ซี) เยี่ยมชมสถานที่ของผู้ส่งออก หรือ ผู้ผลิต ในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อตรวจสอบการจัดเก็บข้อมูลที่อ้างถึงในข้อ ๔.๖ และเพื่อตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการผลิตสินค้า</p> <p>(ดี) ขอให้ภาคีผู้ส่งออกตรวจสอบถิ่นกำเนิดของสินค้านั้น หรือ</p> <p>(อี) กระบวนการอื่น ตามที่คู่ภาคีอาจตกลงกัน</p> <p>๒. ในกรณีที่ภาคีผู้นำเข้าร้องขอไปยังภาคีผู้ส่งออก เพื่อให้ตรวจสอบถิ่นกำเนิดของสินค้า</p> <p>(เอ) การร้องขอดังกล่าวให้กระทำได้เพียงถ้าค่าอากรศุลกากรนั้นคุ้มต่อการร้องขอ</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>(b) the request shall be accompanied by sufficient information to identify the good about which the request was made;</p> <p>(c) the exporting Party shall, within ๙๐ days of receiving the request, advise the importing Party as to the origin of the good about which the request was made; and</p> <p>(d) any costs incurred by the exporting Party in meeting the request to verify the origin of the good shall be mutually determined by the Parties.</p> <p>๓. Prior to conducting a verification visit pursuant to Sub-paragraph ๑(c) of this Article the importing Party shall:</p> <p>(a) deliver a written notification of its intention to conduct the visit to:</p> <p>(i) the exporter or producer whose premises are to be visited; and</p> <p>(ii) the customs administration of the exporting Party; and</p> <p>(b) obtain the written consent of the exporter or producer whose premises are to be visited</p>	<p>(บ) การร้องขอนั้นจะต้องแนบข้อมูลที่เพียงพอต่อการพิสูจน์สินค้าซึ่งได้ทำการร้องขอ</p> <p>(ค) ภาคิผู้ส่งออกจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้าที่ได้รับร้องขอแก่ภาคิผู้นำเข้า ภายใน ๙๐ วันหลังจากได้รับการร้องขอ</p> <p>(ด) ค่าใช้จ่ายใดๆที่เกิดขึ้นแก่ภาคิผู้ส่งออกในการปฏิบัติตามการร้องขอให้ตรวจสอบถิ่นกำเนิดของสินค้า ให้กำหนดด้วยกันระหว่างคู่ภาคิ</p> <p>๓. ก่อนที่จะกระทำการเยี่ยมชมเพื่อตรวจสอบตามอนุวรรค ๑(ซี) ของข้อนี้ ภาคิผู้นำเข้าจะต้อง</p> <p>(เอ) ส่งหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเจตนาที่จะกระทำการเยี่ยมชม ไปยัง</p> <p>(๑) ผู้ส่งออก หรือ ผู้ผลิต ซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ที่จะเดินทางไปเยี่ยมชม และ</p> <p>(๒) หน่วยงานศุลกากรของภาคิผู้ส่งออก และ</p> <p>(บี) ได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ส่งออก หรือ ผู้ผลิต ซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ที่จะเดินทางไปเยี่ยมชม</p>
<p>ARTICLE ๔.๘</p> <p>Suspension and Denial of Preferential Tariff Treatment</p> <p>๑. Notwithstanding Paragraph ๔ of Article ๔.๕ of this Chapter, the importing Party may suspend the application of preferential tariff treatment to goods that are the subject of origin verification action under Article ๔.๗ for the duration of that action, or any part thereof.</p>	<p>ข้อ ๔.๘</p> <p>การระงับและปฏิเสธการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร</p> <p>๑. โดยไม่คำนึงถึงวรรค ๔ ของข้อ ๔.๕ ในบทนี้ ภาคิผู้นำเข้าอาจระงับการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าในช่วงเวลาหรือในช่วงใดที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดสินค้าตามข้อ ๔.๗</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>๒. The importing Party may deny preferential tariff treatment to an imported good or recover unpaid duties where:</p> <p>(a) the goods do not or did not meet the requirements of this Chapter;</p> <p>(b) the producer, exporter or importer of the goods fails to comply with any of the relevant requirements of this Chapter for obtaining preferential tariff treatment; or</p> <p>(c) action taken under Article ๔.๗ failed to verify the eligibility of the goods for preferential tariff treatment.</p>	<p>๒. ภาคี่ผู้นำเข้าอาจปฏิเสธการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าที่นำเข้าหรือเรียกเก็บภาษีศุลกากรที่ไม่ได้ชำระในกรณีต่อไปนี้</p> <p>(เอ) สินค้ามีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของบทนี้</p> <p>(บี) ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าของสินค้านั้นไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของบทนี้ในการได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร หรือ</p> <p>(ซี) เมื่อมีการปฏิบัติตามข้อ ๔.๗ แล้วยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นมีสิทธิที่จะได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร</p>